Dosarul nr. 3-1782/2024
2-24034269-12-3-28032024

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

25 iulie 2025 *****

Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani)
În componența:
Președintele ședinței, judecător Marcel POPESCU
Grefier Ludmila TIMOFTICA

examinând în ședință de judecată publică, acțiunea în contencios administrativ înaintată de ÎCS „Reforma Art” SRL către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, terț ***** cu privire la contestarea actului administrativ individual,

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces :

1. La 28 martie 2024, ÎCS „Reforma Art” SRL, reprezentantă de avocatul Dumitru Pavel, a înaintat în instanța de judecată o acțiune în contencios administrativ către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal (*în continuare CNPDCP*), cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil.
2. În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că la 19 martie 2024 a recepționat decizia autorității publice pârâte nr. 64 din 4 martie 2024, prin care, la pct. 2 din dispozitiv, a fost constatată încălcarea prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a), c) din Legea nr. 133/2011 de către reclamanta ÎCS „Reforma Art” SRL, titulara postului de televiziune *****, la prelucrarea datelor cu caracter personal ale lui *****, în circumstanțele de fapt descrise în pct. II din partea constatatoare a deciziei, cu dispunerea asigurării ștergerii datelor referitoare la domiciliului lui ***** din conținutul reportajului care este disponibil în mediul online până la data emiterii deciziei, cu informarea Centrului în termen de 30 de zile calendaristice despre măsurile întreprinse în acest sens.
3. În continuare, reclamanta a invocat că la baza soluției autorității pârâte a stat argumentul precum că la min. 14:22-14:28 din conținutul reportajului „Scurgeri din dosarul *****” a fost difuzată o înregistrare video în care este prezentat locul de trai al lui ***** și anume blocul de locuit amplasat în *****, str. ***** *****, iar prin ordonanța de punere sub învinuire publicată în varianta parțial depersonalizată, este indicat numărul apartamentului „*****” și localitatea „*****”, la care își are

domiciliul *****. Drept urmare, fiind coroborate aceste date, poate fi ușor identificată adresa de domiciliu a lui *****. În același context, autoritatea pârâtă a argumentat că prelucrarea datelor cu caracter personal cu referire la domiciliul lui ***** de către reclamantă nu poate fi calificată drept conformă, or, la caz, cunoașterea acestor date de către publicul larg, este o ingerință în viața privată a subiectului de date și a familiei acestuia, fiind reținută încălcarea prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a) și c) din Legea nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

4. Reclamanta a subliniat că apreciază decizia, în partea contestată, ca fiind vădit ilegală și neîntemeiată, or, situația pretins reținută de autoritatea publică pârâtă nu corespunde realității, în reportajul menționat nefiind indicat numărul blocului locativ în care ar fi domiciliat *****, ci a fost prezentat un bloc locativ din str. *****.
5. Aici, reclamanta a scos în evidență că pe strada ***** sunt amplasate *****, constatarea pârâtei nefiind corectă, iar faptul că insinuarea despre includerea acestei mențiuni nu a fost comunicată reclamantei în prealabil, nu i-a oferit ultimei posibilitatea de a se expune pe marginea acesteia.
6. A susținut că informațiile date au fost utilizate într-un scop strict jurnalistic și doar la publicarea reportajului menționat, ceea ce face aplicabile prevederile art. 10 din Legea nr. 133/2011, care reglementează inaplicabilitatea art. 5, 6 și 8 în cazul în care prelucrarea datelor cu caracter personal se face exclusiv în scopuri jurnalistice, artistice sau literare, dacă aceasta se referă la date care au fost făcute publice în mod voluntar și manifest de către subiectul datelor cu caracter personal sau la date care sunt strâns legate de calitatea de persoană publică a subiectului datelor cu caracter personal sau de caracterul public al faptelor în care acesta este implicate.
7. A subliniat că referirea la conținutul art. 4 lit. a) și c) din Legea privind protecția datelor cu caracter personal poartă un caracter vag, incert și neclar, dat fiind faptul că prelucrarea informațiilor s-a efectuat în strictă coroborare cu legea și doar în scopul informării publicului, fără a fi indicate de către pârâtă a unor norme exprese, a anumitor prevederi sau reglementări concrete.
8. Astfel, a concluzionat reclamanta, deși autoritatea publică pârâtă are obligația pozitivă de a stabili concret și exhaustiv prevederea legală care sancționează presupusa faptă, această obligație fost neglijată și nu s-a realizat efectiv, fiind insinuată o învinuire vagă, incertă și neclară, bazată pe o faptă inexistentă.
9. Cu trimitere la art. 225 alin. (2) din Codul administrativ, reclamanta a menționat că autoritatea pârâtă a ignorat atât starea de fapt existentă, cât și cadrul legal în domeniu, ce a avut drept rezultat constatarea eronată a unor fapte, în baza cărora a fost inițiată o procedură ilegală de sancționare.
10. Drept urmare, în temeiul circumstanțelor de fapt și de drept expuse în acțiune, reclamanta a solicitat anularea pct. 2 din decizia CNPDCP nr. 64 din 4 martie 2024, emisă în privința ÎCS „Reforma Art” SRL, titulara postului *****, din motiv că este ilegală și vădit neîntemeiată.
11. Fiindu-i expediată copia acțiunii în contencios administrativ împreună cu înscrisurile anexate autorității publice pârâte și acordat termen pentru a prezenta dosarul

administrativ și a se expune pe marginea temeiniciei acesteia, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a transmis în adresa instanței de judecată copia dosarului administrativ, însă fără a depune referință pe marginea acțiunii.

12. La 20 iunie 2025, în cadrul ședinței de judecată, prin încheiere protocolară a fost atras în proces în calitate de terț *****, în adresa căruia a fost expediată copia acțiunii în contencios administrativ împreună cu înscrisurile anexate. Referință pe marginea acțiunii din partea acestuia nu a parvenit.

Explicațiile participanților la proces

13. Reprezentantul reclamantei ÎCS „Reforma Art" SRL, avocatul Dumitru Pavel, în cadrul ședinței de judecată a reiterat argumentele expuse în cerere și a solicitat admiterea integrală a acțiunii în contencios administrativ pentru motivele de fapt și de drept expuse în aceasta.
14. Reprezentantul Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, Igor Sandu, fiind prezent în ședința de judecată și-a exprimat dezacordul față de argumentele părții reclamante și a solicitat respingerea integrală a acțiunii în contencios administrativ depuse de ÎCS „Reforma Art" SRL, argumentând că actul administrativ individual emis este unul legal, bine motivat, iar sancțiunea aplicată în privința reclamantei este conformă cu cadrul legal relevant din domeniu.
15. Țertul *****, deși a fost citat pentru a se prezenta în ședința de judecată, acesta nu s-a prezentat și, fiind audiată și opinia participanților la proces, s-a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Aprecierea instanței de judecată

16. Audiind explicațiile participanților la proces, studiind acțiunea în contencios administrativ și înscrisurile anexate la materialele cauzei, precum și dosarul administrativ, instanța de judecată concluzionează că acțiunea depusă de ÎCS „Reforma Art" SRL admisibilă, dar neîntemeiată și pasibilă respingerii din următoarele considerente:

Cu privire la admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ

17. În conformitate cu art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.
18. Potrivit art. 207 alin. (1) din Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contenciosul administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

19. Alineatul (2) al aceluiași articol stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17; f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. *****; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată;
20. Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:
    I. prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului ;
    II. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;
    III. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ;
    IV. respectarea procedurii prealabile;
    V. respectarea termenului de înaintare a acțiunii;
    VI. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.
21. Din acțiunea înaintată rezultă că reclamanta ÎCS „Reforma Art” SRL solicită anularea pct. 2 din decizia CNPDCP nr. 64 din 4 martie 2024, emisă în privința sa, în calitate de titulară a postului de televiziune *****, din motiv că este ilegală și vădit neîntemeiată. Astfel, instanța de judecată atestă că reclamanta a formulat o acțiune în contestare.
22. În conformitate cu art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.
23. Potrivit art. 11 alin. (1) din Codul administrativ, actele administrativ individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

24. Potrivit art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.
25. La caz, obiect al examinării prezentei acțiuni în contencios administrativ îl constituie anularea pct. 2 din decizia CNPDCP nr. 64 din 4 martie 2024, emisă în privința ÎCS „Reforma Art" SRL, titulara postului *****.
26. Cu privire la prima condiție de admisibilitate, instanța notează că din conținutul actului administrativ individual contestat rezultă că acesta este defavorabil, or, potrivit pct. 2 din partea dispozitivă a acestuia, s-a constatat încălcarea prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a) și c) din Legea nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal, de către ÎCS „Reforma Art" SRL, titulara postului de televiziune *****, la prelucrarea datelor cu caracter personal ale lui *****, în circumstanțele de fapt descrise în pct. II din partea constatatoare, cu dispunerea asigurării ștergerii datelor cu referire la domiciliul lui ***** din conținutul reportajului care este disponibil în mediul online până la data emiterii deciziei, cu informarea Centrului, în termen de 30 de zile calendaristice, despre măsurile întreprinse în acest sens.
27. Competența pentru examinarea prezentei cereri, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) din Codul administrativ revine Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), acțiunea fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.
28. Cu privire la condiția respectării procedurii prealabile, instanța de judecată reține că aceasta nu este obligatorie, or, potrivit art. 27 alin. (5) din Legea nr. 133/2011 cu privire la protecția datelor cu caracter personal, operatorul, persoana împuternicită de către acesta sau subiectul datelor cu caracter personal pot contesta acțiunile, inacțiunile și decizia Centrului direct în instanța de judecată, în conformitate cu prevederile Codului administrativ, fără respectarea procedurii prealabile.
29. În ceea ce privește respectarea termenului de înaintare a acțiunii, instanța reține că potrivit art. 209 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă.
30. Aici, având în vedere că decizia CNPDCP nr. 64 a fost emisă la 4 martie 2024, iar acțiunea a fost depusă în instanță la 28 martie 2024, se atestă respectarea termenului de depunere a acțiunii de către reclamanta ÎCS „Reforma Art" SRL.
31. În circumstanțele de fapt și de drept expuse, instanța de judecată concluzionează că acțiunea în contencios administrativ înaintată de ÎCS „Reforma Art" SRL către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, terț ***** cu privire la contestarea actului administrativ individual, este admisibilă.

Cu privire la fondul acțiunii în contencios administrativ

32. În conformitate cu art.189 alin.(1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.
33. Noţiunea de „act administrativ" este reglementată în legislația națională, cât şi în Rezoluţia (77)31 Cu privire la protecţia individului faţă de actele autorităţilor

administrative, adoptată de Comitetul de Miniştri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997, statuează că actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voinţă, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorităţi publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorităţii publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertăţile sau interesele persoanelor fizice sau juridice şi care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcţii judiciare.

34. Totodată, potrivit art. 93 alin. (1)-(3) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția, prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale, iar reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.
35. Astfel, apreciind obiectiv explicațiile participanților la proces, prin coroborare cu înscrisurile care constituie parte integrantă a dosarului administrativ și a dosarului judiciar, pertinente și concludente pentru judecarea completă și obiectivă a cauzei, instanța de judecată a constatat următoarele circumstanțe de fapt:
36. Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, întru executarea hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 17 mai 2022, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 iulie 2023, a inițiat control pe marginea pct.4 și pct. 6 din plângerea înregistrată cu nr. T-451/21 din 28 iulie 2021, depusă de ***** și *****.
37. Obiectul plângerii îl constituia verificarea conformității prelucrării datelor cu caracter personal ale petenților în cadrul emisiunii „Jurnalul Săptămânii” difuzat la postul de televiziune ***** la 24 iulie 2021, ora 19:00, în cadrul reportajului „Scurgeri din dosarul *****”.
38. Astfel, în rezultatul controlului, la 4 martie 2024, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a emis decizia nr. 64, prin care, la pct. 2 din partea dispozitivă a acesteia, s-a constatat încălcarea prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a) și c) din Legea nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal, de către ÎCS „Reforma Art” SRL, titulara postului de televiziune *****, la prelucrarea datelor cu caracter personal ale lui *****, în circumstanțele de fapt descrise în pct. II din partea constatatoare, cu dispunerea asigurării ștergerii datelor cu referire la domiciliul lui ***** din conținutul reportajului care este disponibil în mediul online până la data emiterii deciziei, cu informarea Centrului, în termen de 30 de zile calendaristice, despre măsurile întreprinse în acest sens.
39. La baza acestei soluții, după cum rezultă din decizie, au stat circumstanțele potrivit cărora în urma analizei reportajului, s-a constatat că la 14:22 – 14:28 a fost difuzată o înregistrare video în care este prezentat locul de trai al lui *****, și anume blocul locativ amplasat în *****, str. ***** ***** și, totodată, este indicat numărul apartamentului „*****”, precum și localitatea „*****”, unde își domiciliul *****. Și ca rezultat al coroborării acestor date, CNPDC a constatat că poate fi ușor identificată adresa de domiciliu al ultimului.

40. Nefiind de acord cu această decizie, reclamanta ÎCS „Reforma Art” SRL a înaintat prezenta acțiune în contencios administrativ, solicitând anularea parțială a actului administrativ individual defavorabil, și anume pct. 2 din dispozitivul deciziei nr. 64 din 4 martie 2024.
41. Instanța de judecată atestă că în prezentul litigiu de contencios administrativ sunt puse în balanță dreptul la exprimare, al cărei revendicare o solicită reclamanta și dreptul la viața privată, al cărei protecție a urmărit-o autoritatea pârâtă la emiterea actului administrativ individual defavorabil.
42. Potrivit art. 28 din Constituția Republicii Moldova, statul respectă și ocrotește viața intimă, familială și privată.
43. Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, în conținutul art. 8, prevede că orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale. Nu este admis amestecul unei autorități publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege și dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protejarea sănătății sau a moralei, ori protejarea drepturilor și libertăților altora.
44. De cealaltă parte, art. 32 din Constituția Republicii Moldova prevede că oricărui cetățean îi este garantată libertatea gândirii, a opiniei, precum și libertatea exprimării în public prin cuvânt, imagine sau prin alt mijloc posibil. Libertatea exprimării nu poate prejudicia onoarea, demnitatea sau dreptul altei persoane la viziune proprie.
45. Totodată, Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentare în conținutul art. 10 reglementează dreptul la libertatea de exprimare, stabilind că orice persoană are dreptul libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere.
46. În continuare, instanța consideră important de reținut că asigurarea protecției drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal, în special a dreptului la inviolabilitatea vieții intime, familiale și private, este reglementată de Legea privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133/2011.
47. Astfel, după cum prevede art. 3 din Legea nr. 133/2011, date cu caracter personal este orice informație referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă (subiect al datelor cu caracter personal). Persoana identificabilă este persoana care poate fi identificată, direct sau indirect, prin referire la un număr de identificare sau la unul ori mai multe elemente specifice identității sale fizice, fiziologice, psihice, economice, culturale sau sociale. Prelucrarea acestor date presupune orice operațiune sau serie de operațiuni care se efectuează asupra datelor cu caracter personal prin mijloace automatizate sau neautomatizate, cum ar fi colectarea, înregistrarea, organizarea, stocarea, păstrarea, restabilirea, adaptarea ori modificarea, extragerea,

consultarea, utilizarea, dezvăluirea prin transmitere, diseminare sau în orice alt mod, alăturarea ori combinarea, blocarea, ștergerea sau distrugerea.

48. În conformitate cu art. 4 lit. a) și c) din Legea nr. 133/2011, datele cu caracter personal care fac obiectul prelucrării trebuie să fie: a) prelucrate în mod corect și conform prevederilor legii; c) adecvate, pertinente și neexcesive în ceea ce privește scopul pentru care sunt colectate și/sau prelucrate ulterior.
49. Totodată, după cum stabilește art. 10 din Legea nr. 133/2011, prevederile art. 5, 6 şi 8 nu se aplică în situația în care prelucrarea datelor cu caracter personal se face exclusiv în scopuri jurnalistice, artistice sau literare, dacă aceasta se referă la date care au fost făcute publice în mod voluntar şi manifest de către subiectul datelor cu caracter personal sau la date care sunt strâns legate de calitatea de persoană publică a subiectului datelor cu caracter personal sau de caracterul public al faptelor în care acesta este implicat, în condițiile Legii cu privire la libertatea de exprimare.
50. În continuare, se reține că Legea cu privire la libertatea de exprimare nr. 64/2010 garantează exercitarea dreptului la libera exprimare, precum și un echilibru între asigurarea dreptului la libera exprimare și apărarea onoarei, demnității, reputației profesionale și vieții private și de familie ale persoanei.
51. Așadar, potrivit art. 2 din Legea nr. 64/2010, informație despre viața privată și de familie reprezintă orice informație, inclusiv imagine, privind viața familială, viața la domiciliu, corespondența și conținutul ei, sănătatea și defectele fizice, orientarea și viața sexuală, precum și comportamentul persoanei, în condițiile în care persoana contează, în mod rezonabil, pe intimitate.
52. Potrivit art. 3 alin. (3) din Legea nr. 64/2010, exercitarea libertății de exprimare poate fi supusă unor restrângeri prevăzute de lege, necesare într-o societate democratică pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, pentru a apăra ordinea şi a preveni infracțiunile, pentru a proteja sănătatea şi morala, reputația sau drepturile altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale sau pentru a garanta autoritatea şi imparțialitatea puterii judecătorești.
53. Totodată, potrivit art. 10 alin. (1)-(3) din Legea nr. 64/2010, orice persoană are dreptul la respectul vieții private şi de familie. Dreptul la respectul vieții private şi de familie nu se extinde asupra informațiilor despre viața privată şi de familie răspândite cu acordul expres sau tacit al persoanei sau obținute în locurile publice când persoana nu poate conta, în mod rezonabil, pe intimitate. Nimeni nu poate fi tras la răspundere pentru că a făcut publice informații despre viața privată şi de familie a persoanei dacă interesul public de a le cunoaște depășește interesul persoanei vizate de a nu răspândi informația.
54. Tot aici, se notează că potrivit art. 11 alin. (1)-(2) din legea sus-menționată, persoanele publice şi persoanele fizice care exercită funcții publice au dreptul la respectul vieții private şi de familie. Informațiile despre viața privată şi de familie a persoanelor publice şi a persoanelor fizice care exercită funcții publice pot fi dezvăluite dacă aceste informații prezintă interes public. Răspândirea informațiilor respective nu trebuie să ducă la prejudicii nejustificate terților.

55. După cum rezultă din materialele cauzei, reportajul difuzat „Scurgeri din dosarul *****” din 24 iulie 2021, ora 19:00, la emisiunea „Jurnalul Săptămânii” de la postul de televiziune *****, îi viza pe ***** și *****, pe marginea investigațiilor realizate de postul de televiziune privind implicarea celor doi funcționari publici cu statut special din cadrul ***** în dosarul intentat pe numele lor, legat de *****, acte mediatizate și dezbătute pe larg în societate la acel moment.
56. Așadar, instanța reține că scopul investigației realizate de postul de televiziune ***** a fost de a aduce la cunoștința publicului un subiect care, în esența sa, ar intra sub protecția dreptului la libertatea de exprimare, însă, totodată, și sub protecția datelor cu caracter personal.
57. Analizând în cadrul ședinței de judecată înregistrarea video a reportajului difuzat, instanța de judecată a constatat, în mod cert, că la min. 14:22 – 14:28 sunt prezentate câteva imagini video, din câteva perspective, a blocului de locuit al lui *****, precum și o imagine video cu plăcuța instalată pe bloc cu numele străzii „*****”. Faptul că blocul locativ prezentat este același în care ***** își are domiciliul a fost confirmat de către reprezentantul reclamantei.
58. Ulterior, la min 21:07 – 21:10, este prezentată o imagine video a ordonanței de punere sub învinuire al lui *****, în care este vizibilă mențiunea „domiciliat în ***** (...) ap. *****”.
59. Astfel, instanța urmează să stabilească dacă informațiile publicate ar intra sub incidența art. 10 din Legea nr. 133/2011, și anume dacă prelucrarea lor a fost făcută în scopuri jurnalistice, precum și dacă aceasta se referă la date care au fost făcute publice în mod voluntar şi manifest de către subiectul datelor cu caracter personal sau la date care sunt strâns legate de calitatea de persoană publică a subiectului datelor cu caracter personal sau de caracterul public al faptelor în care acesta este implicat.
60. După cum s-a reținut anterior, prelucrarea datelor lui ***** a fost făcută în scopuri jurnalistice și anume în elucidarea circumstanțelor investigației realizate de postul de televiziune ***** privind implicarea celor doi funcționari publici cu statut special din cadrul ***** în dosarul penal cu privire la*****.
61. Cu toate acestea, instanța de judecată atestă că aceste date nu au fost făcute publice în mod voluntar și manifest de către *****, imaginile video ale domiciliului fiind înregistrate și prezentate de postul de televiziune în cadrul reportajului, iar localitatea în care era amplasat domiciliul acestuia, precum și numărul apartamentului au fost preluate din ordonanța de punere sub învinuire a acestuia.
62. Astfel, în circumstanțele în care datele cu caracter personal privind domiciliul lui ***** au fost preluate și utilizate de către postul de televiziune ***** din alte surse decât cele disponibile publicului larg, nu se poate reține circumstanța de publicare în mod voluntar și manifest de către subiectul datelor cu caracter personal ale acestora.
63. În continuare, se notează că nici circumstanța potrivit căreia aceste date ar fi strâns legate de calitatea de persoană publică nu poate fi reținută la caz, ori, domiciliul lui ***** nu are o legătură strânsă cu faptul că acesta este funcționar public cu statut special din cadrul *****, dar ține mai mult de latura privată a vieții sale, comparativ cu informațiile privind perioada în care acesta a fost în concediu medical,

circumstanță examinată în aceeași decizie contestată și care se are legătură cu serviciul acestuia.

64. În final, instanța de judecată notează că nici ultima circumstanță potrivit căreia datele menționate ar fi strâns legate de caracterul public al faptelor în care acesta este implicat, or, investigația realizată de postul de televiziune se referea la implicarea lui *****, în calitate de funcționar public cu statut special din cadrul *****, într-un dosar penal legat de *****, acțiunile acestuia în cadrul dosarului penal neavând o legătură circumstanțială cu domiciliul pe care îl deține, sau locul unde ultimul domiciliază.
65. Drept urmare, analizând circumstanțele de fapt expuse și raportându-le la prevederile art. 10 din Legea 133/2011, instanța concluzionează că datele cu caracter personal ce țin de domiciliul lui ***** prezentate de către reclamanta „Reforma Art" SRL, titulara postului de televiziune ***** reportajul difuzat „Scurgeri din dosarul *****" din 24 iulie 2021, ora 19:00, la emisiunea „Jurnalul Săptămânii", nu se încadrează în excepțiile prevăzute de art. 10 din Legea 133/2011.
66. Totodată, instanța de judecată reține că, deși domiciliul lui ***** nu a fost prezentat în mod complet în reportajul menționat, fiind prezentată localitatea „*****", adresa „str. *****" și apartamentul „nr. *****", în coroborare, aceste date, împreună cu imaginile video ale blocului locativ, pot duce ușor la identificarea domiciliului lui *****.
67. Aici, instanța apreciază critic argumentul reclamantei precum că pe str. ***** sunt amplasate ***** și nefiind menționat numărul blocului acesta nu poate fi identificat, nefiind încălcate prevederile legale privind prelucrarea datelor cu caracter personal, or, după cum s-a constatat mai sus, reclamanta, în reportajul difuzat, a prezentat mai multe imagini video, din câteva perspective, ale blocului locativ în care ***** își are domiciliul. În aceste imagini este vizibil aspectul blocului, elementele specifice ale acestuia, curtea blocului ș.a.
68. Drept urmare, coroborarea informațiilor prezentate în public de către reclamantă privind adresa de domiciliu a lui *****, cu imaginile video ale blocului locativ în care domiciliază acesta, chiar și în lipsa menționării numărului blocului locativ, pot duce, în mod evident, la stabilirea domiciliului ultimului.
69. Instanța de judecată subliniază că pentru ca o prelucrare a datelor cu caracter personal să fie efectuată în mod corect și neexcesiv scopului declarat, aceasta urmează să întrunească câteva condiții cumulative, și anume: 1) să fie urmărit un interes legal de către operator sau de către terțul sau terții cărora le sunt comunicate datele; 2) prelucrarea să fie necesară pentru realizarea interesului urmărit și, în final, acest interes urmărit să nu prejudicieze drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei vizate.
70. Astfel, se reține ca întemeiată concluzia expusă de autoritatea pârâtă în actul administrativ contestat, potrivit căruia prelucrarea datelor cu caracter personal cu referire la domiciliul lui ***** de către ÎCS „Reforma Art" SRL nu poate fi calificată drept conformă, or, la caz, cunoașterea acestor date de către publicul larg, este o ingerință în viața privată a subiectului de date și a familiei acestuia.

71. Or, după cum s-a constatat, prezentarea publică a acestor date în lipsa consimțământului subiectului nu poate fi justificată, în situația în care acestea nu au fost făcute publice în mod voluntar şi manifest de către subiect, nu sunt strâns legate de calitatea de persoană publică a subiectului, precum și nici nu sunt strâns legate de caracterul public al faptelor în care subiectul este implicat.
72. În continuare, instanța reține că în domeniul dreptului administrativ, legalitatea, ca principiu de bază al statului de drept, presupune conformitatea actului administrativ cu normele superioare, care stabilesc condiții privind adoptarea sau emiterea lor cuprinse în actele legislative. Importanța principiului legalității presupune ca legea să fie respectată, această exigență existând nu doar pentru indivizi, dar în mod egal şi pentru autoritățile publice şi private.
73. În măsura în care legalitatea vizează actele administrative emise de către autoritățile publice, exigența este ca acestea să acționeze în strictă conformitate cu actele legislative, în limita competenței și atribuțiilor care le-au fost conferite și cu respectarea procedurii reglementate de lege.
74. Astfel, legalitatea activității administrative se referă deopotrivă atât la aspectul formal (acționarea autorităților publice în limitele competenței și atribuțiilor care le-au fost conferite și cu respectarea procedurii administrative reglementate de lege), cât și aspectul material (acționarea autorităților publice în strictă conformitate cu actele legislative de nivel superior).
75. În circumstanțele de fapt și de drept expuse, instanța de judecată constată că reclamanta ÎCS „Reforma Art” SRL a eșuat în probarea celor invocate în susținerea pretențiilor sale înaintate în acțiunea de contencios administrativ.
76. În consecință, se atestă legalitatea actului administrativ individual emis, or, de către autoritatea pârâtă a fost respectată procedura de emitere, actul a fost emis în conformitate cu competențele și normele materiale, în conformitate cu legislația în vigoare, iar asupra oportunității actului administrativ instanța de contencios nu se va expune, deoarece aceasta ar constitui o subrogare în competențele autorității publice.
77. Mai ales că potrivit art. 225 alin. (1)-(2) și (4) din Codul administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.
78. Aşadar, instanța de judecată concluzionează asupra faptului că activitatea administrativă efectuată de autoritatea publică pârâtă este una legală și întemeiată, fiind efectuată în conformitate cu prevederile legislației și, dat fiind faptul că instanța nu a constatat admiterea de încălcări la emiterea actului administrativ contestat, legalitatea acestuia nefiind pusă la îndoială și nefiind combătută prin probe pertinente și concludente de către reclamantă, instanța constată că nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)-b) alin. (1) al art.224 din Codul administrativ

79. Drept consecință, ținând cont de circumstanțele constatate și normele de drept reținute supra, întru respectarea principiului legalității procesului judiciar și, respectiv, al dreptului la un proces echitabil, cu respectarea limitelor controlului judecătoresc, deoarece actul administrativ individual contestat este legale, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ înaintată de ÎCS „Reforma Art" SRL către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, terț ***** cu privire la contestarea actului administrativ individual.
80. În conformitate cu prevederile art.224 alin.(1) lit.f) Cod administrativ, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Acțiunea în contencios administrativ înaintată de ÎCS „Reforma Art" SRL către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, terț ***** cu privire la contestarea actului administrativ individual, se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani).

Președintele ședinței,
Judecător /semnătura/ **Marcel POPESCU**

Copia corespunde cu originalul
Judecător, Marcel Popescu